

sigtig i Fremtiden. Ja, saa maatte den ærede Ordfører jo sige, hvorledes man skulde bære sig ad med at være mere forsigtig. Man er gaaet frem paa den sædvanlige Maade, og man har altid været meget forsigtig. Det er dog en ret forsigtig Fremgangsmaade, at alle saadanne Andragender, der kommer ind til Ministeren, ikke bliver afgjort af ham. De bliver med alle Anbefalingerne ført med til Folketingets Finansudvalg, og Afgørelsen træffes enstemmigt efter nøje Overvejelse og Gennemgang af alt, hvad der foreligger. Jeg ved ikke, hvorledes man skal gøre dette mere forsigtigt. Bedømmelsen af Agnes Henningsen, som det ærede Medlem var inde paa, synes jeg i og for sig maa ligge udenfor denne Forhandling. Der menes baade for og imod, saa det skal jeg i og for sig ikke blande mig i, kun vil jeg sige, at hele den Fremgangsmaade, der har været brugt, har været fuldt forsvarlig efter de Regler, som altid har været fulgte.

Ordføreren (Jørgen Pedersen): Ja, jeg mener ikke, at Fremgangsmaaden har været fuldt forsvarlig. Det er meget muligt, at den er i Overensstemmelse med, hvad der tidligere er gjort, men saa viser det kun, at den tidligere fulgte Fremgangsmaade trænger til at revideres. Den trænger dertil, hvis man anerkender det, som jeg mener, man bør anerkende: at det, man støtter fra Statens Side, ikke maa være af nedbrydende i Stedet for af opbyggende Art, ikke bør være skadeligt i Stedet for gavnligt. Og at alle sundt tænkende Mennesker i dette Tilfælde vil sige, at den vedkommende Bog er skadelig og nedbrydende, føler jeg mig fuldstændig overbevist om. Jeg ved ikke, om den højtærede Minister, der mener, at Fremgangsmaaden har været forsvarlig, ogsaa mener, at Resultatet er tilfredsstillende og forsvarligt. Jeg mener det ikke.

Undervisningsministeren (Keiser-Nielsen): Ja, det er jo ikke det ærede Medlem, der skal afgøre, hvorvidt en saadan Forfatterunderstøttelse i Fremtiden vilde have været nedbrydende for det danske Samfund. Nogle siger, at den vil være nedbrydende, andre, at den ikke vil være det, og her maa jo enhver i dette høje Ting og i Rigsdagen stemme, som han kan, og som hans Følelse tilsiger ham. Men visse Regler maa man dog altid have at gaa efter, og da det ikke kan være en Ministers eller Rigsdagsmænds særlige Sag at kunne foretage en litterær eller kunst-

nerisk Bedømmelse af en Forfatters Virksomhed, er det jo ret klart, at man er nødt til at høre ogsaa udenfor Rigsdagen staaende, og det er ogsaa ret klart, at naar man hører dem, som man mener har særlige Betingelser i saa Henseende, retter man sig ogsaa efter deres Dom. Den paagældende Bog var, saa vidt jeg ved, slet ikke udkommet, den Gang vi, i alt Fald fra Ministeriets Side, foretog Overvejelserne vedrørende denne Sag. Derimod forelaa der, som jeg ogsaa nævnte forleden Dag, andre Arbejder af den vedkommende Forfatterinde, som jeg ogsaa havde sat mig i Besiddelse af og vidste Besked med. At tale om „alle sundt tænkende Mennesker“ og skære hele den Kred, som maaske tænker paa en anden Maade, over een Kam og sige om dem, at de er usundt tænkende Mennesker, det tør i alt Fald jeg ikke være med til.

Ordføreren (Jørgen Pedersen): I Anledning af Ministerens Bemærkning om, at den paagældende Bog ikke var kommet, den Gang Ministeriet tog sin Bestemmelse, maa jeg dog sige, at Bogen er fra forrige Aar, og jeg ved ikke rettere end, at Ændringsforslaget til Finansloven først er fremkommet senere, saaledes at Ministeriet maatte i alt Fald have kunnet gøre sig bekendt med Bogen, før man stillede sit Ændringsforslag. Nej, den ærede Minister har Ret i, at den enkelte skal ikke afgøre, hvad der er forsvarligt og hvad ikke, eller hvad der er samfundsnedbrydende og nedbrydende for Moralen og Sædeligheden og hvad ikke, men heldigvis er det jo Rigsdagen, der har det sidste Ord, og jeg vil gentage, hvad jeg sagde før, at jeg vil haabe, at Rigsdagen vil være mere opmærksom, end den for Folketingets Vedkommende denne Gang har været, overfor denne Sag og bruge sin sunde Forstand og sit gode Omdømme og Skøn over, hvad der er godt, og hvad der er daarligt, inden man enstemmigt giver en Tilslutning til noget, som er kommet gennem den højtærede Minister fra visse Kredse i København.

Undervisningsministeren (Keiser-Nielsen): Det er ganske rigtigt, at denne Bog kom forrige Aar. Men disse Andragender kommer ind til Ministeriet i Oktober og November, og da tages de samlet under Overvejelse. Det er muligt, at Bogen har været udkommet den Gang. Saadanne Bøger plejer jo at komme til Jul, og Forhandlingerne med Folketingets Fi-